

النَّفَّاثَاتُ بَارِيَ الْمُنْسَرِينَ هَذَا يَوْمَ زَرِيرٍ «أَيَام» رَابِعَ شَاهِي أَوْقَاتٍ وَدُورَانٌ كُرْفَهَانَهُ .
إِنَّكَ آيَةٌ : وَجْهٌ فِيهَا دُوَسِيٌّ مِنْ فُوقِهَا وَبَارِثَ فِيهَا وَقْدَرٌ فِيهَا أَقْوَاهُهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَامٍ (فصل آیه ۱۰) .

در روی زمین انگرها (کوههای) پدید آورد و چیزها بر آن افروزد . مواد غذایی را در
جهار روز (چهار دوران ، و جهار وقت که بعیده جمیع همان فضول چهار گانه است)
بوجود آورد .
بنابراین اساس بدهی همان خلفات از همان آیه ایام است که در روابطی بهمنای و در بکار برداشته .
آیام (ع) میتواند الدهر یو همان یوم لک و یوم علیک : زمانه دورو رواست . و قیمت
پنهان تو ، و روز دیگر چهار روزی یعنی اسان روزی برقرار قدرت دنوت ، و روزی در حضیض
دلخواهی گر است .

ایمیل همان میفرابد آنها اللذی لالله : یوم ماضی بما فیه ؟ فلیس بعائد ؟
و یوم انت فیه فحقی علیک اغتنامه ، و یوم لاندری انت من اهله و علیک راحل فیه
دو دگاره روزیوش بیست : روزی که کذشت ، باز گفت ندارد ، روزی که در آن هستی ، و باشد
آن المیت بشاری ، و روز دیگری در پیش است دعماً وحی است تواهل آن باشی (زنده باشی)
(سمیة البحار ماده «یوم») .

شارع سخن ساز و شیرین زبان بنام کلمه چنین میگویند :
بدنامی حوات دو روزی بیود بشی آنهم کلمه باشی بگوییم جهان گذشت
بگویی مصرف بست دل شدیان و آن روز دیگر بگذشت دل زان و آن گذشت
روزی این اساس قرق آن میگویند : ماذین و آسمانها در ارض خود آفریده ایم ، و این خلام
شگفتگی عظیم بایک لحظه دوچشم و یاسال دوسال بیست ، بلکه عاول و این دوره همانی
لایت که در آسمانها و زمین گذشت است . حالا این دوره ای دشکانه جست ، و ملول مدت
آنها چند دیوده بطور قطع روشن و واضح بیست .

آری داشمندان زمین شناس برای زمین دوره همانی قائل شدم و ما ند آن برای سائر
سیارات و سورشیه شمره اند ، و در شاد و مطبقات وسیله ایش آن اختلاف دارد ، ولی آنچه
پدیده و مسلمات است . و قرآن و علم آن الایه میگذشت بایست که آسمانها و زمین دورانه ای داشته
و قرآن ایشان دو همایی باشند و در آن است .

اینکه ماقبل داشتمدنان زمین شناس دا چلوه ایمهال در اینچه اند مکن : «اژمه» :
بعقیده آنان زمین مدهای بصورت توده گازی جزء خود شدید بوده ، سپس از خود شدید جدا

آفرینش آسمانها و زمینها

درسش دو ره

۴- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ

ایام

اد است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید .
مالین حقیقت را در قرآن یافته مکرد (۱) میتوانیم که خداوند آسمانها و زمین را در
شش روز آفریده است ، اسان در اوایل برخورد با خود فکر میکند چگونه خداوند آسمانها و
زمین را در آفریده ؟ مگر شب و روز مخلوق حرف که زمین بدرد خوش بیست ! وقتی که
درین ابر خود رشدید است ، روز و قسمت میگیری که در تاریکی فروخته شیاست ، بنابراین مقصد
از این شش روز که طرف خلقو پیدا شده اند آسمان است ، که امانت با اینکه گرفت از پیدا شیش
زمین و آسمانها ، شب و روزی بیوده است .
ولی با پاک توجه ، میتوان مسئلک راحل نمود و آناییکه «ایام» جمع «یوم» است و
«یوم» در این عرب و همچنین در بیان زبانها ، علاوه بر معناه عمر دف (روز مقابل شب) گاهی
معناه دو روز نیز مکاره بود .

قی مثل میگویند : روزی کوکی بودم ، و روزی خوان ، امروزهم برشده ام ، درین
عبارات شیرین ، مجموع زده گشته است تقسیم کرده ، دنام هر قسمیست را در روزه نهاده
است .

(۱) در اعراف ۵۳، یونس ۳، هود ۷، فرقان ۵۹، سعده ۴، ق ۴۸
واردد شده است .

گرددیده و بجز کت دور خورشید و دور خود را امده است ، و بر این جدا شدن از خورشید کنم کم سره گردیده ، و قدری از نسوان حمام اطراف هست گذاشت آنرا پوشانیده است که با پوسته خامدزه مین گفته میشود ،
زیر پوسته زمین طبقه دخیم تری از مواد استکن وجود دارد ، این طبقه گذاشت و سنگین تر از طبقه قشر است . مواد گذاشت ای که از کوچه ای آتششان خارج میگردند از جنس حین طبقه است ، قسمت درونی زمین پیشتر از فلات استکن مانند آن و نیکل است ، این قسم استکن تر از قسم پیش از ریز را تشکیل میدهد .

این طبقات که حاوی احتمال زبانند ، مخصوص مرور سالان در ازیست که از جمله دقیق بشر بروند است . و بدین لست که هر گز درین اعضا و دو اعضا ، یا که روز و دو روز صورت نمذیبر فته است .

دانشمندان تو اینسته اند ، هر طبقات رسوب زمین را که در آنها آثار موجودات زنده به خوبی حفظه مانده است ، پامی اساهای سهیجی عین کشند و آنرا پیچیده دوران تغییر میکنند ، و هر یک از دورانها را پیش بنقشهایات کوچکتر که تسمیم کرده ، و باین تسمیمات کوچکتر دوره میگویند ، و هر دوره نیز به عنده «اشکرب» تسمیم میشود .

بن ای تبیین سن طبقات زمین اوروپی جهات طبقات رسوب استفاده میکنند ، و بجهات یک طبقه رسوب را این نجاح است متوسط که امر و میسان است در دریاها و نوب گذاشتند شود . قسم مینما پنه خارج قسمت آن من دریا ای ان طبقه میشود .

امروز شخصیت نسبی طبقه ای که در آن انسان ، پستانداران ، خزندگان و آموختهها ، و ماهیه از نندگی میگردند فضیلهای ای از آنها این مانند میشون کرده اند و زمانی که از آغاز تشکیل هر یک از این طبقات میگذرد ، بدست آنده که بطور تفصیل در کتابهای زمین شناسی موجود است ، از روی هم رفته کارهای علمی دانشمندان این شناسی و ستاره شناسی پیش میگیرد که متفقمه شمسی پس از طی دوره هایی با متصورت در آمده است .

مسلمان فیا که خلوی شمشق خوار میازد

اَنَّ اللَّهَ فَوْضُ اِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ كُلَّ شَيْءٍ اَلَا اَذْلَالَ نَفَقَهُ
اَمَامُ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

خداآند تمام کارهای مسلمان را بخود او و اگذار او موده است
مگر خوار کردن خوبش ، یعنی حائز نیست موجبات خواری خود
در افراد اهم سازد .

کافی ج ۵ ص ۶۳